

Peter Dreier: Zohran Mamdani visste hur han skulle hantera Donald Trump

(Ur [Jacobin](#), 22 november 2025. Översättning från engelska, Göran Källqvist.)

(Donald Trump älskar att plocka ut ”vinnare” och ”förlorare”. Och Trump just nu känner att han i det amerikanska folkets ögon är en förlorare och Zohran Mamdani en vinnare. – Jacobins kommentar.)

Den sluga politiska instinkt som var avgörande för Zohran Mamdanis seger i borgmästarvalet i New York visade sig i Donald Trumps Vita huset igår. (Angela Weiss, Saul Loeb / AFP via Getty Images)

Varför var Trump så inställsam mot New Yorks nyvalda demokratiskt socialistiska borgmästare Zohran Mamdani när denne besökte Vita huset i fredags? Under hela Mamdanis valkampanj angrep Trump honom som en kommunist som skulle förstöra New York. Han gav i sista minuten till och med sitt stöd till Andrew Cuomo.

Sedan åkte Mamdani till Vita huset och visade respekt för en man som han hade hudflängt under sin kampanj. Mamdani uppvisade en anmärkningsvärd självdisciplin och log under hela mötet. Det var en charmoffensiv.

De två männen träffades i ett privat möte innan de välkomnade reportrar och TV-kameror till en

gemensam presskonferens. Trump insåg snabbt att Mamdani inte tänkte inlåta sig på en strid. Mamdani var där för att diskutera politik och federal hjälp. Trump kunde inte skrämman eller förvirra Mamdani, som behöll lugnet och vägrade följa Trumps regler. Trump insåg att Mamdani hade läget under kontroll och svängde snabbt, och berömde den 34-årige nyvalde borgmästaren.

”Jag är säker på att han kan göra ett bra jobb”, sa Trump.

Några gånger under presskonferensen sa Trump att han ville att Mamdani skulle lyckas, och otroligt nog att den federala regeringen skulle hjälpa honom. Det återstår att se vad det egentligen betyder, om något. Kommer USA:s Transportdepartement att backa på sitt motstånd mot trängselskatt? Kommer USA:s Bostadsdepartement att ge New York ökat bostadsunderstöd? Kommer Handels- och Jordbruksdepartementet att erbjuda New York finansiering av ett pilotprogram för att skapa kommunalt ägda livsmedelsaffärer i livsmedelsökningar?

Trump kommer troligen inte att göra särskilt mycket för New York. Men på fredagen ville han ses som Mamdanis allierade, inte hans fiende. Varför?

Rötterna till Trumps vänskapliga möte med Mamdani är en kombination av psykologi och politik, även om det ibland är svårt att veta var dessa börjar och slutar. Som en god politiker kunde Mamdani ”läsa av rummet”. Han insåg Trumps svagheter och drog nytta av dem. Mamdani var troligen rädd för att Trump la ut en fälla för honom. Även om de två staberna hade kommit överens om mötets format och huvudpunkter, så är Trump impulsiv. Under de senaste veckorna har hans ilska och förbittring varit fullt synlig. Han attackerade reportrar och använde sin plattform Truth Social för att angripa sina fiender med långa tirader – ännu längre och mer osammanhängande än vanligt.

Men som de flesta mobbare tycker Trump inte om personliga konfrontationer (utom mot reportrar och kvinnor) om han inte kan skrämman dem. Han insåg troligen att han inte kunde skrämman den självsäkre, trygge och snabbfotade Mamdani, som mot alla odds just hade åstadkommit en av den amerikanska historiens mest häpnadsväckande politiska segrar.

Två ord som Trump använder en hel del är ”vinnare” och ”förlorare”. Han gillar vinnare. När han vill angripa fiender eller motståndare kallar han dem ”förlorare”. Det är ett av hans favoritord. Framförallt gillar Trump att vara både fruktad och omtyckt. Han njuter av att skrämman folk, men gillar också att bli smickrad. Se bara hur han skrämde sina egna regeringsmedlemmar att göra pinsamma, lissmande uppvisningar där de hyllar honom framför TV-kameror på sätt som han älskar.

Trump har bara några få centrala övertygelser, inklusive rasism, sexism, antisemitism och nativism. En annan central övertygelse som han lärde sig av sin mentor, maffiaadvokaten Roy Cohn, är att aldrig medge att han har fel och aldrig be om ursäkt. Trump har ingen övergripande ideologi om styrelseskick, global politik, mänskliga rättigheter eller frågor om rättvisa, jämlikhet eller federalism. Han bryr sig inte om politik eller hur regeringen fungerar. Han läser inte de PM som hans stab förbereder åt honom. Han förlitar sig på personer som Steve Miller – som är en riktig fascist – för att avgöra politiken. (Miller blev säkert bestört när Trump bestämde sig för att träffa Mamdani). Framförallt är Trump affärsman. Han ser regerandet i termer av att sluta kortsiktiga avtal. Hans vansinniga sicksackande om sina tullar är ett tydligt tecken på det.

Han anställer folk på grundval av lojalitet, inte kompetens. Se hur Justitiedepartementet har klantat

till åtalet mot James Comey och försöken att få Texas att lägga till ytterligare fem kongressplatser, som en federal domstol nyss dömde var olagligt, till stor del på grund av att det juridiska sammandraget var så illa skrivet. Trumps regering är full av inställsamma smickrare. I vilken värld skulle någon vilja ha den inkompetente Kash Patel som FBI-chef, Kristi Noem som minister för inrikes säkerhet, Scott Bessent som finansminister, Pam Bondi som statsåklagare och Howard Lutnick som handelsminister? Trump-administrationen är som [basebollaget] New York Mets, som journalisten Jimmy Breslin kallade för ”gänget som inte kan slå rakt”.

Låt oss inte glömma bort sammanhang och tajming. Trumps popularitetssiffror är de lägsta någonsin. Hans opinionssiffror rasar. En betydande majoritet av amerikanerna är mot hans politik, hans korrruption, hans likgiltighet inför deras ekonomiska svårigheter och hans överdådiga utgifter, inklusive den olagliga ödeläggelsen av Vita husets östra flygel.

Det finns nu mer än 250 demokratiska socialister på offentliga ämbeten i USA, från flera stadsfullmäktige till Kongressen, det högsta antalet sedan 1912. Det finns tusentals progressiva befattningshavare som inte kallar sig socialister men har överlappande politiska agendor. Utöver Mamdani valdes den 4 november socialisten Katie Wilson till borgmästare i Seattle; väljare i Buffalo valde Sean Ryan, en progressiv tidigare arbetsjurist, till borgmästare; och till och med måttfulla demokrater som New Jerseys tillträdande guvernör Mike Sherrill och Virginias tillträdande guvernör Abigail Spanberger vann sina val genom att angripa Trump, miljardärsklassen, den ökande välfärdsklyftan och de svårigheter som vanliga familjer har att få det att gå ihop. Det faktum att Mamdani bara var en av många liberala och vänsterdemokrater som vann val tidigare denna månad irriterar Trump, eftersom han vet att dessa väljare inte bara var för demokraterna utan också mot Trump.

En av Trumps få nöjen är att stå på scenen under MAGA-möten och tilldragelser där publiken älskar honom. Närhelst han behöver en psykologisk kick schemalägger hans stab ett MAGA-möte (eller ett samtal med folk som äger McDonald-restauranger) där han kan orera och yra i en timme och få de applåder som han är i så starkt behov av. Men nu överger till och med en del MAGA-republikaner Trump, eftersom de inte vill bli alltför nära förknippad med presidenten när de ska ställa upp för omval. Ett ökande antal bland MAGA:s basmedlemmar är arga på Trump för Epstein-skandalen. Och kanske värst av allt är att Trump nyligen blev utbuad vid en match i amerikansk fotboll.

Trump måste inse att demokraterna sannolikt får majoritet i representanthuset vid nästa års mellanårsval, vilket kommer att undergräva en stor del av hans agenda. Det är därför han har varit så desperat att få republikanska guvernörer att lägga till fler republikanska distrikt. Men många fogar sig inte. Exempelvis sa Indiana, ett republikanskt fäste, ”nej tack” när Trump bad dem rita om kongresskartorna.

Trump måste vältra sig i självömkan nu. Mer än något behövde han lite bra fototillfällen och lite smicker. Mamdani, som är intelligentare, mer strategisk och mer disciplinerad än Trump, gjorde honom till viljes.

Det verkade som om Trump var kändisgalen. Trump är oense med allt som Mamdani står för, men han kan inte förneka att Mamdani är en ”vinnare”. Han är smart, ser bra ut och är karismatisk. För Trump kom han från ingenstans och besegrade New Yorks miljardärsklass. Trump måste vara

imponerad av den bedriften. Trump vet också att Mamdani för tillfället är ett fenomen, de ledande medias älskling, även om många är skeptiska till hans agenda.

Trump kastade till och med en livlina till Mamdani. När en reporter frågade Mamdani, ”Du har kallat presidenten för en fascist, tycker du fortfarande att han är det?”, tvekade den tillträdande borgmästaren att svara. Då log Trump mot honom och sa: ”Det är okej. Du kan bara säga ja. Det är enklare. Det är enklare än att förklara.” När en reporter påminde Mamdani om att han under sin kampanj hade kallat Trump för ”despot”, avbröt Trump: ”Jag har blivit kallad mycket värre saker än en despot. Så det är inte så kränkande.” Det visade att till och med den ständigt arge och bistr Trump har en känsla för humor. Han var inte otrevlig.

Mamdani var listig nog att hitta saker som han och Trump var överens om. Trump lovade att sänka priserna och göra Amerika billigare att leva i. Han har inte lyckats uppfylla dessa löften, men Mamdani vet, att om han kan göra New York billigare att leva i så kommer Trump att ta åt sig en del av äran. När Mamdani förklarade sin seger sa han: ”Vi talade med Trumpväljarna, och de sa att deras största bekymmer var levnadsomkostnaderna.” Det är troligt att Mamdani talade med Trump om detta innan deras offentliga presskonferens, och förklarade hur han vann eller ökade sina marginaler i de delar av New York som tidigare hade gått till Trump.

Med Mamdani vid sin sida sa Trump: ”En del av hans idéer är samma idéer som jag har”, ”Vi är överens om mer än vad jag trodde att vi var” och ”Jag tror att den här borgmästaren kan göra en del saker som kommer att bli riktigt underbara.” Trump framhöll: ”Han vill inte se några brott. Han vill se att det byggs bostäder. Han vill se hyrorna sjunka, och alla de sakerna håller jag med om. Vi kanske är oense om hur vi ska komma dit.” När en reporter påminde Trump om att han under Mamdanis kampanj hade hotat att stoppa bidragen till New York om den socialistiske aktivisten blev vald, så tonade presidenten ner det. ”Jag räknar med att hjälpa honom, inte skada honom”, sa Trump.

Båda medgav att de under sitt privata möte innan presskonferensen hade diskuterat Mamdanis motstånd mot ICE:s operationer i New York. Mamdani sa: ”Vi diskuterade ICE och New York City, och jag talade om hur de lagar vi har i New York tillåter New Yorks regering att tala med den federala administrationen om cirka 170 allvarliga brott. Den oro som många New York-bor har om tillämpningen av lagarna om invandring mot New York-bor i alla de fem stadsdelarna, och på senaste tiden talar vi om en mor med två barn, hur detta har mycket lite att göra med [denna tillämpning].”

Trump svarade: ”Det vi gjorde var att diskutera brott. Mer än ICE i sig diskuterade vi brott. Och han vill inte se brott, och jag vill inte se brott, och jag betvivlar inte att vi inte kommer att komma överens i den frågan.” Båda männen klargjorde att de var oense, men ovanligt nog visade Trump disciplin och återhållsamhet.

Som borgmästare i New York har Mamdani en väldigt svår uppgift. Han måste sköta en administration som ska rikta in sig på sköta staden – samla skräp, fixa hål i gatorna, säkerställa att parker och lekparkar underhålls, och garantera att skolor och sjukhus har de resurser de behöver och att polisen snabbt svarar på nödsamtal. Han vill höja de superrikas skatter, tillhandahålla gratis bussresor och allmän grundskoleutbildning. För att allt detta ska hända måste han arbeta med guvernör Kathy Hochul och den statliga lagstiftningen, eftersom staden saknar makt och pengar för

att godkänna många av hans idéer, som fastighets- och finanslobbyn kommer att försöka stoppa. Kan Mamdani samla statens liberaler och progressiva och pressa guvernör Hochul och de statliga lagstiftarna att anamma hans agenda? Kommer Trump att skicka sina federala stormtrupper till New York för att kidnappa, arrestera och internera invandrare?

Från och med nu fram till mellanårsvalen och kanske ända till 2028, kommer det republikanska partiet att försöka göra Mamdani till det demokratiska partiets ansikte utåt, som ett sätt att anklaga partiet för radikalism och misskreditera deras kandidater som socialister. Men detta förhållningssätt ifrågasattes i fredags, eftersom båda männen insåg att det vore bra för båda två att säga trevliga saker och visa ömsesidig respekt. Hur kan det republikanska partiet utnyttja Mamdani för att angripa demokraterna när Trump la ut flera bilder från fredagsmötet på Truth Social och skrev: ”Det var en stor ära att träffa New Yorks nya borgmästare Zohran Mamdani”?

Denna älskvärdhet kanske inte varar så länge. Men i fredags var det en häpnadsväckande uppvisning.